NN 16/2020 (12.2.2020.), Presuda Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-3478/18-14 od 26. studenoga 2019.

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

401

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Jasni Peroš Nikolić, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničarke Zvjezdane Radošević, u upravnom sporu tužitelja Š. K. iz L., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon održane javne rasprave, 26. studenoga 2019.,

presudio je

I. Poništava se odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/18-01/677, urbroj: 376-05-18-5 od 31. kolovoza 2018.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 60 dana od dostave pravomoćne presude donese odluku o zahtjevu tužitelja.

Obrazloženje

Osporavanim odlukom tuženika odbijen je zahtjev za rješavanje spora tužitelja i H. t. d.d.

Tužitelj u tužbi i tijekom spora pobija zakonitost osporavanog rješenja, u bitnome navodeći da je dugogodišnji korisnik usluga H. T. d.d. te da je krajem mjeseca rujna 2017. telefonskim putem razgovarao s djelatnikom H. T. d.d. L. M. koji mu je ponudio najjeftiniji paket usluga kako bi i nadalje ostao njihov korisnik. Tražio je da kćerkin mobitel ostane kao i do sada, a za sebe je tražio najjeftiniju opciju, te mu je ponuđeno da za iznos od 365,00 kn ima fiksnu telefonsku liniju od 1. rujna 2018. te mobilnu od 1. studenoga 2018. Međutim, od 1. studenoga 2017., kada je račun trebao iznositi ukupno 365,00 kn, dobio je račun od oko 600,00 – 700,00 kn, nakon čega je tražio L. M. s kojim je dogovorio uslugu za 365,00 kn, međutim rečeno mu je da isti više ne radi u H. T. Nakon toga je pisao dopise H. T. i bio odbijen, te su mu iz HAKOM-a sugerirali da traži preslušanje snimke razgovora s djelatnikom s kojim je dogovarao opciju. Nadao se da će HAKOM to i učiniti, međutim, ništa se nije dogodilo, navodno je snimka izbrisana, a i izjavili su da im ne treba snimka niti svjedok te je ponovno odbijen. Napominje da mu je djelatnik H. t. d.d. L. M. u telefonskom razgovoru vođenom krajem mjeseca rujna 2017. ponudio sklapanje ugovora po cijeni od 365,00 kn mjesečno, što uključuje fiksnu liniju, MAX TV i internet te njegovu i kćerkinu mobilnu liniju, pri čemu mu je rečeno da fiksna linija, MAX TV i internet idu odmah, a mobilna linija od studenog 2017., na koju ponudu je on pristao, a što se, međutim, nije dogodilo nego je on nastavio dobivati velike račune. Smatra da je trebalo preslušati snimku razgovora između njega i dotičnog djelatnika. Dodaje da nakon što mu je mobitel bio isključen mjesec dana, ponovno je uključen, a dio duga koji je nastao do tada je otpisan, međutim H. T. mu je i nakon toga nastavio slati velike račune. Navodi da su mu iz H. T. rekli da mu je ugovor za njegovu mobilnu liniju istekao, a kćerkin nije, te da nije istekao ugovor za fiksnu liniju i da je moguć raskid uz naknadu za prijevremeni raskid ugovora, na što on nije pristao. Navodi da mu sada dolazi račun za fiksnu liniju od 220,00 kn, a da je mobitel prebacio na bon-bon.

Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporavano rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu, prije svega, ističe prigovor nepravodobnosti tužbe, navodeći da je tužitelj osporavanu odluku zaprimio 4. rujna 2018., a u tužbu je podnio 25. listopada 2018., dakle protekom roka od 30 dana. Nadalje navodi da je postupak proveo temeljem članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.), te je u svrhu provjere zatražio cjelokupnu dokumentaciju iz koje je utvrdio da je otpisani iznos za pretplatničku grupu broj …, u koju su uključeni pretplatnički brojevi … i …, značajno viši od iznosa popusta koji je bio sporan. Također naglašava kako je ugovorna obveza za pretplatnički broj … poništena bez naknade za privremeni raskid pretplatničkog ugovora, dok je za pretplatnički broj … ugovorna obveza ranije istekla te je tužitelju za oba pretplatnička broja omogućeno, po njegovom izboru, trajno isključiti pretplatničke brojeve bez naknade, prenijeti ih na prepaid uslugu, odnosno u drugu mrežu ili promijeniti tarifu, no navedene mogućnosti tužitelj nije iskoristio. Nadalje, a u odnosu na traženje tužitelja da tuženik stupi u kontakt s djelatnikom H. T. s kojim je telefonski ugovarao uslugu te da zatraži snimku navedenog telefonskog razgovora, smatrajući kako bi se na taj način spor riješio, naglašava kako u konkretnom slučaju nije